

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Jitky Zavřelové a soudců Jana Kratochvíla a Tomáše Foltase ve věci žalobce: **J. O. O.**, zastoupen Organizací pro pomoc uprchlíkům z. s., se sídlem Poděbradská 173/5, Praha 9, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 2. 2024, čj. OAM-12/ZA-ZA11-K03-2023, o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 24. 7. 2025, čj. 48 Az 5/2024-47,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žalovaný **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalovaný rozhodnutím ze dne 21. 2. 2024 neudělil žalobci mezinárodní ochranu v žádné z jejích forem podle § 12 až § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu. Nepřisvědčil azylovému příběhu žalobce, který podle svých tvrzení byl v Ugandě mučen příslušníky armády z důvodu jeho členství v opoziční politické straně *National Unity Platform*. Podle žalovaného se jednalo spíše o kriminální jednání soukromých osob než o napadení v důsledku politické činnosti žalobce.

[2] Krajský soud v Praze rozsudkem ze dne 24. 7. 2025 rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Krajský soud považoval za nedostatečný předně postup žalovaného při zjišťování a hodnocení zranění žalobce po jím tvrzeném útoku. Jelikož žalobce předložil na podporu svého tvrzení fotografii zranění, nemohl se žalovaný omezit na zcela neodborné posouzení a spekulace ohledně povahy, příčin a časového rámce vzniku tohoto zranění. Vyžádat si měl alespoň zdravotní zprávu o výsledku vstupní prohlídky v přijímacím středisku, což by následně mohlo odůvodnit potřebu ustanovení znalce. Nedostatky skutkových zjištění krajský soud navíc shledal i ve vztahu k žalobcem tvrzené politické motivaci útoku. Pouhý lokální charakter politické aktivity žalobce totiž nevylučuje

nebezpečí pronásledování, případně vážné újmy. Východiska žalovaného ohledně rozsahu politické činnosti žalobce navíc nepovažoval soud za srozumitelná.

[3] Žalovaný (stěžovatel) napadl rozsudek krajského soudu kasační stížností. V ní namítl, že pečlivě hodnotil veškerá tvrzení žalobce, řádně zjistil skutkový stav a náležitě odůvodnil své rozhodnutí. K tomu zopakoval svá zjištění, k nimž dospěl v napadeném rozhodnutí. Rovněž vznesl blíže neodůvodněnou námitku nepřezkoumatelnosti napadeného rozsudku.

[4] Žalobce ve svém vyjádření upozornil, že kasační stížnost se zcela míjí s obsahem rozsudku krajského soudu. Pouze opakuje argumenty soudem zrušeného rozhodnutí, aniž by na závěry uvedenými v napadeném rozsudku stěžovatel jakkoli reagoval.

[5] Nejvyšší správní soud předně uvádí, že podle § 102 soudního řádu správního je kasační stížnost opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu. K jejímu věcnému projednání je tedy podle ustálené judikatury zapotřebí, aby stěžovatel cíleně reagoval právě na rozhodnutí krajského soudu a krajským soudem kvalifikovaným způsobem vyslovené závěry. Není totiž úkolem Nejvyššího správního soudu za stěžovatele domýšlet, proč má za to, že jsou závěry krajského soudu chybné. Stěžovatel tedy musí reagovat na argumentaci krajského soudu a uvádět, z jakých důvodů jsou závěry, které krajský soud v napadeném rozhodnutí uvedl, nesprávné. Pokud tak neučiní a nereflakuje argumentaci krajského soudu, pak za předpokladu, že uvedené námitky krajský soud vypořádal vlastní svébytnou argumentací a jejich pouhé zopakování není nadále schopné obstát proti závěrům krajského soudu, nejsou takové námitky přípustné. Nesměřují totiž proti rozhodovacím důvodům krajského soudu. Nejedná se totiž pouze o setrvání na jiném názoru, ale o nereagování na námitku vypořádanou krajským soudem, proti které původní argumentace stěžovatele nemůže obstát (srov. usnesení NSS ze dne 10. 9. 2009, čj. 7 Afs 106/2009-77, č. 2103/2010 Sb. NSS; ze dne 15. 9. 2009, čj. 6 Ads 113/2009-43; nebo ze dne 14. 6. 2016, čj. 1 As 271/2015-36, body 10–14).

[6] Právě uvedené případy se sice týkají především kasačních stížností podaných žalobci. Odkazované principy jsou však obecné a není důvod, aby se neaplikovaly i na kasační stížnosti žalovaných správních orgánů. I pro ně platí § 102 soudního řádu správního. To Nejvyšší správní soud potvrdil například v rozsudku ze dne 20. 10. 2025, čj. 22 As 140/2025-36 (body 8 a 9).

[7] Tento závěr je nutné vztáhnout i na kasační stížnost stěžovatele v nyní projednávané věci. Stěžovatel totiž setrvává pouze na svém názoru, že dostatečně zjistil skutkový stav a dospěl ke správnému závěru, že žalobcem tvrzený útok byl spíše kriminálním jednáním soukromých osob než napadením v důsledku politické činnosti žalobce. Tuto svoji argumentaci téměř doslovně přebírá z napadeného rozhodnutí, aniž by však blíže reagoval na konkrétní závěry krajského soudu. Krajský soud se přitom v napadeném rozsudku detailně zabýval správností napadeného rozhodnutí stěžovatele a srozumitelně vyložil, z jakých konkrétních důvodů shledal postup žalovaného nedostatečným. Krajský soud konkrétně v bodech 29 až 35 napadeného rozsudku vysvětlil, proč bylo namístě zabývat se blíže tvrzeným poraněním žalobce a za tím účelem si vyžádat přinejmenším zdravotní zprávu o výsledku vstupní prohlídky v přijímacím středisku. V bodech 36 až 40 následně krajský soud uvedl podrobné důvody, proč nemohou obstát závěry žalovaného ohledně žalobcem tvrzené politické motivace útoku. Ani na jeden z těchto dvou nosných zrušujících

pokračování

důvodů, resp. konkrétní argumentaci krajského soudu, však stěžovatel adresně nereaguje a nepolemizuje s nimi. Jeho kasační námitky jsou tudíž nepřípustné podle § 104 odst. 4 soudního řádu správního, neboť se opírají o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103 soudního řádu správního.

[8] Přípustná je tudíž pouze námitka *nepřezkoumatelnosti* napadeného rozsudku.

[9] Nejvyšší správní soud se proto v rozsahu této přípustné námitky zabýval tím, zda je kasační stížnost přijatelná. Podle § 104a odst. 1 soudního řádu správního totiž platí, že rozhodoval-li před krajským soudem o věci specializovaný samosoudce a kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud jako nepřijatelnou. Nejvyšší správní soud přijme kasační stížnost k věcnému přezkumu pouze v případě rozpoznatelného dopadu řešení právní otázky nad rámec konkrétního případu, a to i) z důvodu neexistence, nejednotnosti nebo potřeby překonání judikatury, nebo ii) v případě zásadního pochybení krajského soudu (usnesení NSS z 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS).

[10] Žádný z těchto případů není dán. Kasační stížnost je proto nepřijatelná.

[11] Nejvyšší správní soud neshledal, že by napadený rozsudek krajského soudu trpěl vadou nepřezkoumatelnosti. Vypořádání jádra vznesené argumentace krajským soudem odpovídá požadavkům ustálené judikatury NSS (např. rozsudky ze dne 4. 12. 2003, čj. 2 Ads 58/2003-75, ze dne 31. 1. 2008, čj. 4 Azs 94/2007-107, ze dne 21. 8. 2008, čj. 7 As 28/2008-76, či usnesení rozšířeného senátu ze dne 18. 2. 2008, čj. 7 Afs 212/2006-74). Ostatně, ani stěžovatel svoji námitku nepřezkoumatelnosti blíže nerozvíjí a nepoukazuje na žádný konkrétní deficit odůvodnění napadeného rozsudku, který by měl za následek právě jeho nepřezkoumatelnost.

[12] K řešení všech stěžovatelem nastolených otázek tedy již existuje ustálená judikatura. Nejvyšší správní soud neshledal tuto judikaturu rozpornou. Rovněž necítí potřebu se od ní odchýlit. Nedospěl ani k závěru, že by se krajský soud v napadeném rozsudku dopustil zásadního pochybení, které mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele.

[13] Z uvedených důvodů Nejvyšší správní soud neshledal důvody pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání. Proto ji odmítl pro nepřijatelnost podle § 104a soudního řádu správního (výrok I. tohoto usnesení).

[14] O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl podle úspěchu ve věci v souladu s § 60 odst. 1 větou první ve spojení s § 120 soudního řádu správního (usnesení rozšířeného senátu ze dne 25. 3. 2021, čj. 8 As 287/2020-33, č. 4170/2021 Sb. NSS, či usnesení ze dne 16. 6. 2021, čj. 9 As 83/2021-28). Stěžovatel v řízení nebyl úspěšný, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok II. tohoto usnesení). Za procesně úspěšného žalobce v řízení činila procesní úkony jeho zástupkyně, která však není subjektem vykonávajícím specializované poradenství ve smyslu § 35 odst. 2 soudního řádu správního a nemá tak nárok na odměnu podle tohoto ustanovení (např. rozsudek ze dne 19. 9. 2025, čj. 2 Azs 140/2025-34, bod 11). Zástupkyně žalobce ve vyjádření ke kasační stížnosti ani náhradu nákladů řízení nepožadovala. Stejně tak ze spisu nejsou patrné náklady, které by

žalobci či jeho zástupkyni vznikly. Proto Nejvyšší správní soud žalobci náhradu nákladů řízení nepřiznal (výrok III. tohoto usnesení).

P o u ě n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 19. prosince 2025

Jitka Zavřelová
předsedkyně senátu